

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Habravan Andrei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Sîrbu Stanislav xxxxx, *născut la xxxxx,*
originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.02.2015 – 25.01.2016;

Instanța de apel: 29.02.2016 – 29.11.2017;

Instanța de recurs: 06.03.2018 – 25.04.2018.

Asupra admisibilității recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Fălești din 21 ianuarie 2017, **Sîrbu Stanislav** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagele lor pe un termen de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Sîrbu Stanislav în luna iulie 2014, deplasându-se în localul de agrement „Europa”, amplasat în or. Fălești str. Ștefan cel Mare nr.56 A, intenționat, urmărind scopul înstrăinării substanțelor psihotrope în proporții deosebit de mari a preparat, transportat și distribuit

lui Solonenco Ana 32,8 gr. de MDMA (3,4 metilendioximetamfetamină) metamfetamină, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope, fiind inclusă în compartimentul II, pct.10 din „Lista substanțelor narcotice, psihotrope și al plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.79 din 23 ianuarie 2006 și care, conform Listei nr.2, Tabelul I din Tabelele și listele substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05 octombrie 2004, nu este utilizată în scopuri medicinale.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, prima instanță a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului Sîrbu Stanislav întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, după indicii calificativi: prelucrarea, transportarea și distribuirea substanțelor psihotrope, săvârșită cu utilizarea substanțelor psihotrope a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă în local de agrement, în proporții deosebit de mari.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către avocatul Habravan Andrei în numele inculpatului și inculpatul Sîrbu Veaceslav.

3.1. Avocatul Habravan Andrei în apelul declarat a solicitat casarea sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia inculpatul Sîrbu Veaceslav să fie achitat.

În motivarea apelului, avocatul a invocat că sentința este incompletă sub aspectul motivării concluziei de vinovăție a inculpatului, a analizei neconformităților evidente ce rezultă din probatoriul administrat în raport cu învinuirea înaintată.

În speță, instanța de judecată a expus, însă nu a analizat cuvenit probele care au fost administrate și anume declarațiile martorului Solonenco Ana, (inclusiv și cele date în cadrul urmăririi penale), în raport cu datele cuprinse în descifrările convorbirilor telefonice de intrare și ieșire de la cartela SIM cu numărul de telefon 069991744 în perioada 01.07.2014 - 20.07.2014, ce aparține acesteia, precum și a celor de la cartela SIM cu numărul de telefon 079180609 din perioada 01.07.2014-20.07.2014, ce aparține inculpatului.

Astfel, în ședința de judecată martorul Solonenco Ana a declarat, că la data ce 15.07.2014 la barul „Europa” a venit un cunoscut care i-a propus să cumpere un aparat foto, nu a avut banii necesari, doar 1000 lei, care i-a dat și l-a sunat pe inculpatul Sîrbu Stanislav să-l întrebe dacă nu are nevoie de acest aparat foto. Acesta i-a zis că poate să-l primească în schimb la droguri, fapt care l-a acceptat. În continuare a declarat că la data de 16.07.2014 inculpatul Sîrbu Stanislav a venit la Fălești a luat aparatul foto și în schimb i-a dat un plic cu praf alb spunându-i că este metamfetamină.

Veridicitatea acestor declarații care sunt importante pentru aflarea adevărului în cauză penală și anume pentru stabilirea vinovăției inculpatului, urmau a fi analizate de

către prima instanță prin prisma datelor conținute în descifrările convorbirilor telefonice ce au fost ridicate de la operatori.

Prima instanță a omis de a efectua o asemenea analiză prin contrapunere, fapt care este necesar de a fi realizat de către instanța de apel, cu expunerea unei argumentări temeinice.

În urma analizei conținutului declarațiilor martorilor audiați pe caz se constată divergența esențială, aspecte care și permit de a invoca cu fermitate că în speță martorul Solonenco Ana a dat declarații potrivit scenariului instrumentat de către ofițerii de investigații ai INI Nord Bălți.

Având în vedere toate aspectele de fapt ce au fost invocate la caz, se atestă în mod cert o violare a art.6 §1 din Convenție CEDO, ce se manifestă prin faptul că procesul penal intentat și instrumentat împotriva lui Sîrbu Stanislav, nu a fost echitabil.

În susținerea afirmației respective sunt circumstanțele de fapt ce rezultă din analiza probatoriului administrat în prezenta cauză penală, care atestă prezența unei provocări puse la cale de reprezentanții organului de urmărire penală și anume prin înscenarea punerii în circulație a cantității respective de substanță psihotropă.

În asemenea circumstanțe, apelantul a menționat că la caz este prezent și aspectul de lipsă de motivare a sentinței pronunțate de către prima instanță și anume din punct de vedere a prezenței sau lipsei elementelor de provocare.

Apelantul a considerat că s-a instrumentat provocarea împotriva inculpatului Sîrbu Stanislav întru a se asigura eschivarea de răspundere penală a lui Solonenco Ana, care de fapt pune în circulație prin realizare substanțe psihotrope în or. Fălești.

Această afirmație se întemeiază pe faptul că potrivit procesului-verbal de percheziție din 18.07.2014 (f.d.19 vol.1), care a fost efectuată la locul de muncă a lui Solonenco Ana unde, pe lângă substanțele psihotrope, a fost depistat și ridicat un cântar electronic de culoare sură cu inscripția „Packet Scale”, pe partea metalică frontală a cântarului s-a observat urme de praf de culoare albă cu miros specific.

În pofida faptului dat, lui Solonenco Ana nu i-a fost incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ Cod penal, iar acest cântar nici nu a fost specificat în ordonanța de recunoaștere de bănuț, învinuit și numai prin sentința Judecătorei Fălești din data de 19.05.2014 s-a dispus restituirea către aceasta.

Prin urmare, avocatul a punctat că toate aceste aspecte de fapt relevă mecanismul provocării prin înscenarea calomnioasă de comiterea a infracțiunii de către inculpat, care a fost realizată de către colaboratorii organului de urmărire penală.

În speța dată, este evident faptul că există o provocare din partea organului de urmărire penală, deoarece s-a înscenat în mod calomnios că inculpatul a comis infracțiunea ce i-a fost imputată, iar acțiunile martorului Solonenco Ana au fost coordonate în toate detaliile.

Prima instanță, la stabilirea vinovăției inculpatului Sîrbu Stanislav, a folosit în mod principal și direct datele și informațiile obținute din sursă ilegală, adică declarațiile martorului Solonenco Ana. Respectiv, în cazul dat martorului Solonenco Ana a acționat la caz ca un „agent provocator”.

Prin urmare, mijloacele de probă obținute în prezentul proces penal în sensul art. 94 Cod de procedură penal, nu pot fi admise ca probe, respectiv acestea urmează a fi excluse din dosar, mai mult el nu au putut fi puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului Sîrbu Stanislav.

În concluzie, apelantul a indicat că deși inculpatului Sîrbu Stanislav i-a fost incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, urmărirea penală nu a fost pornită corespunzător și anume în temeiul semnelor constitutive ale acestei componente de infracțiune, potrivit ordonanței de începere a urmărire penale din 02.10.2014, s-a dispus începerea urmăririi penale în temeiul art.217¹ alin.(4) Cod penal, fără a indica litera corespunzătoare.

3.2. Inculpatul Sîrbu Stanislav a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitarea sa.

În motivarea apelului, inculpatului a menționat că nu a comis faptele incriminate, iar sentința în latura condamnării sale a fost adoptată în lipsa probelor ce ar stabili vinovăția sa și cu încălcarea normelor de procedură penală.

Probele fundamentale ale cauzei penale date au fost sustrate din dosarul nr.1-59/2015, 22-1-507-03022015 care deja au fost examinate la 24.12.2015 de Judecătoria Ciocana mun. Chișinău, pronunțându-se sentința de condamnare la 9 ani închisoare. Totodată au fost anexate procesele-verbale de percheziție la domiciliul și serviciul lui Solonenco Ana.

De asemenea, apelantul a indicat că nu au fost prezentate probe ce ar confirma existența fotoaparaturii, faptul dat reiese doar din declarațiile persoanei care i-a vândut aparatul foto lui Solonenco Ana.

Prima instanță intenționat nu a citat în calitate de martori pe șoferul transportului public care conform declarațiilor lui Solonenco Ana îi transporta substanțele narcotice.

Așadar, inculpatul a menționat că la materialele cauzei nu există nici o probă care ar confirma că Solonenco Ana a primit substanța narcotică anume de la el.

Reieșind din circumstanțele indicate, consideră că atât organul de urmărire penală, cât și prima instanță, la adoptarea sentinței în latura condamnării sale, a admis încălcarea art.6 CEDO, fiind privat de dreptul la un proces echitabil.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2017, apelurile declarate au fost respinse ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței contestate.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a reținut că examinând sentința contestată, prin prisma motivelor invocate în apel, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, a conchis de a respinge apelurile declarate.

Verificând materialele cauzei în raport cu conținutul sentinței, instanța de apel a constatat că prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Sîrbu Stanislav și încadrând just acțiunile lui în baza dispozițiilor art.217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, și anume, circulația ilegală a substanțelor psihotrope în scop de înstrăinare, prin prelucrarea, transportarea, distribuirea și înstrăinarea ilegală a substanțelor psihotrope, săvârșită în proporții deosebit de mari, cu utilizarea substanțelor narcotice a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, în local de agrement.

După verificarea suplimentară a probelor materiale instanța de apel a reținut că argumentele invocate în apelurile declarate de inculpatul Sîrbu Stanislav și avocatul Habravan Andrei în interesele inculpatului sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către prima instanță pe parcursul judecării cauzei.

Deși inculpatul Sîrbu Stanislav nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate lui, reieșind din probele administrate și verificate de către prima instanță, pe care instanța de apel le-a verificat din nou, instanța de apel a considerat că totalitatea acestor probe demonstrează pe deplin săvârșirea de către inculpat a infracțiunii reținute și astfel prima instanță corect a conchis asupra vinovăției, just calificând acțiunile inculpatului în baza art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal.

Din cele enunțate mai sus nu pot fi reținute afirmațiile invocate de către inculpatul Sîrbu Stanislav și avocatul Habravan Andrei în apelurile declarate referitor la faptul că nu au fost prezentate probe că anume Sîrbu Stanislav i-a înstrăinat lui Solonenco Ana substanțele narcotice, circumstanță care contravine prevederilor art.384 Cod de procedură penală, iar prima instanță nu ar fi analizat în mod obiectiv declarațiile martorului Solonenco Ana în raport cu descifrările convorbirilor telefonice de la cartela SIM cu numerele de telefon 069991744 și 079180609 în perioada 01.07.2014-20.07.20174, din care reiese cu certitudine faptul, că Sîrbu Stanislav la data de 16.07.2014 s-ar fi aflat în mun. Chișinău și nicidecum nu s-a deplasat în or. Fălești după cum afirmă martorul.

În această ordine de idei, instanța de apel a indicat că instanța de fond corect și întemeiat a statuat declarațiile martorului Solonenco Ana, iar împrejurările relatate de Solonenco Ana și-au găsit confirmare și prin celelalte probe anexate la materialele cauzei penale care au fost suplimentar verificate de instanța de apel, cu consemnarea lor în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Astfel, instanța de apel a considerat că nu poate fi reținut în favoarea inculpatului și argumentul invocat referitor la faptul că prima instanță nu a dat apreciere cuvenită declarațiilor martorului Solonenco Ana, deoarece în cadrul judecării cauzei atât în prima instanță, cât și în instanța de apel nu au fost stabilite circumstanțe, care pun la îndoială veridicitatea acestor declarații, ba din contra, martorul detaliat a descris împrejurările comiterii infracțiunii de către inculpatul Sîrbu Stanislav.

Totodată, instanța de apel a indicat că martorul Solonenco Ana a fost audiată într-un proces public sub jurământ, declarațiile acesteia nefiind puse la îndoială.

Prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile făcute rezultă din probele administrate, inclusiv și probelor la care fac trimitere apelanții, instanța de fond le-a dat o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

În acest aspect, instanța de apel a reținut că martorul Solonenco Ana chiar de la etapa urmăririi penale, cât și fiind audiată în instanța de fond, a indicat direct la inculpatul Sîrbu Stanislav, ca fiind persoana care a înstrăinat substanța narcotică care ulterior s-a constatat a fi metamfetamină.

Mai mult ca atât, Solonenco Ana prin sentința Judecătorei Fălești din 19.05.2015 a fost condamnată în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, pentru procurarea, păstrarea ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor, în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare, cauza fiind examinată conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală. Fiind audiată în instanța de judecată, Solonenco Ana a confirmat cu certitudine faptul, că persoana de la care a procurat substanța narcotică este Sîrbu Stanislav (f.d.16-18 vol. II).

La fel, instanța de apel a indicat, că nu pot fi reținute afirmațiile invocate de către inculpat în apelul declarat referitor la faptul că Solonenco Ana intenționat s-a eschivat de la urmărirea penală și intenționat a indicat numele său cu scopul de a evita pedeapsa penală. Prin urmare, a solicitat să fie pornită din nou cauza penală în privința lui Solonenco Ana și ultima să fie trasă la răspundere.

În această ordine de idei, instanța de apel a punctat că prima instanță a ținut cont de legea procesual-penală, a apreciat probele administrate în ansamblu din punct de vedere al coroborării, fiind înlăturate toate dubiile privind vinovăția inculpatului și just a concluzionat referitor la vina lui Sîrbu Stanislav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că inculpatul a invocat afectarea sentinței adoptate în prezenta cauză prin încălcarea art.6 §1 al Convenției - dreptul la un proces echitabil și anume prin faptul că a fost condamnat în lipsa probelor ce ar dovedea vinovăția lui, deși urma să fie adoptată o sentință de achitare.

Invocarea de către apelant, precum că nu a fost asigurat dreptul lui la un proces echitabil, de fapt este una declarativă.

Astfel, reieșind din materialele cauzei, instanța de apel în ce privește critica sub aspectul încălcării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art.6 al Convenției a menționat că analizând legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor cauzei, instanța de apel a reținut că instanța de fond, prin hotărâre, just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată și s-a expus argumentat din care motive a aplicat în privința acestuia pedeapsa.

În această ordine de idei s-a indicat, că prima instanță a ținut cont de legea procesual-penală, a apreciat probele administrate în ansamblu din punct de vedere al coroborării, fiind înlăturate toate dubiile privind vinovăția inculpatului.

Nu a fost reținută nici afirmația invocată de către inculpat în apelul declarat, referitor la faptul că prima instanță intenționat nu a citat în calitate de martor pe șoferul transportului public care, conform declarațiilor lui Solonenco Ana, îi transporta substanțele, deoarece declarațiile martorului indicat nu au importanță decisivă pe cauză din moment ce au fost stabilite cu certitudine de către prima instanță circumstanțele de drept și de fapt a comiterii infracțiunii incriminate inculpatului Sîrbu Stanislav în raport cu probele existente pe cauză, pe care instanța de fond le-a considerat suficiente, pentru a fi puse la baza sentinței de condamnare.

Luând în considerație probele cercetate în ansamblu, instanța de apel a ajuns la concluzia, că vina inculpatului Sîrbu Stanislav în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal se dovedește incontestabil prin ansamblul de probe administrate în materialele cauzei penale, iar careva încălcări a normelor menționate și a dreptului inculpatului la un proces echitabil instanța de apel nu a constatat.

La fel, instanța de apel a atestat din textul apelului declarat suplimentar de avocat în interesele inculpatului, că autorul invocă afirmația că hotărârea adoptată în prezenta cauză este incompletă și nemotivată, concluziile fiind expuse într-o formă incertă, nefiind date răspuns la toate argumentele invocate de inculpat și avocat, fapt ce a dus și la încălcarea art.6 §1 al Convenției - dreptul la un proces echitabil.

Instanța de apel a susținut că, obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil. Conform jurisprudenței CEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznețov și alții c. Rusiei (2007) § 85).

Revenind la prezenta speță, instanța de apel a punctat că din textul apelului declarat, rezultă că apelantul indică la afectarea hotărârii judecătorești adoptate în prezenta cauză de viciu fundamental, exprimat prin faptul că hotărârea adoptată este nemotivată, concluziile fiind expuse într-o formă evazivă și incertă, nefiind date răspuns la toate argumentele invocate de inculpat și avocat.

Însă, analizând legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor cauzei, instanța de apel a reținut că instanța de fond, prin hotărâre, a oferit răspuns la argumentele esențiale ale inculpatului și avocatului ce ține de nevinovăția inculpatului și just a ajuns la concluzia, că inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată, motivând obiectiv soluția adoptată în corespundere cu prevederile normelor procesual penale.

Instanța de apel a menționat, că este neîntemeiată și afirmația invocată de către avocatul Habravan Andrei precum că martorul Solonenco Ana ar fi agent al organului de urmărire penală și a acționat la indicații, fiind instructată de a-l denunța calomnios pe inculpatul Sîrbu Stanislav de a da declarații incriminatorii împotriva acestuia, prin urmare mijloacele de probă obținute în prezentul proces penal în sensul art.94 Cod de procedură penal nu pot fi admise ca probe, urmează a fi excluse din dosar, nu au putut fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului Sîrbu Stanislav.

În acest aspect, instanța de apel a indicat că Curtea Europeană a reținut faptul că există o provocare atunci când ofițerii implicați nu se limitează la investigarea activităților infracționale într-o manieră pasivă ci exercită presiuni asupra persoanei în cauză în sensul determinării către comiterea unei infracțiuni, care în mod normal nu ar fi fost comisă, cu scopul obținerii de probe și acuzații.

Potrivit materialelor cauzei date, martorul Solonenco Ana nu l-a instigat pe Sârbu Stanislav la comiterea infracțiunii ca ultimul să-i înstrăineze substanța narcotică, dar inițiativa a aparținut inculpatului Sârbu Stanislav, din declarațiile martorului Solonenco Ana reiese faptul că inculpatul și ea s-au schimbat cu numerele de telefon și s-au înțeles că dacă va avea nevoie de ceva să-l telefoneze.

Astfel, organele de drept nu au intervenit activ în realizarea etapelor infracționale, iar efectuarea măsurilor speciale de investigații în vederea documentării și fixării lui Sîrbu Stanislav nu poate fi percepută ca o provocare, or la momentul efectuării acestei măsuri organul de urmărire penală dispunea de informații referitoare la comiterea unei infracțiuni de către inculpat. Săvârșirea infracțiunii de către inculpat nu a constituit o consecință a acțiunilor organelor de drept, intențiile criminale ale inculpatului survenind anterior aflării de către colaboratorii INI a existenței acestora.

În concluzie, instanța de apel a indicat că în urma judecării cauzei în prima instanță și în instanța de apel, s-a constatat cu certitudine vinovăția inculpatului Sîrbu Stanislav în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței, avocatul Habravan Andrei în numele inculpatului a contestat-o cu recurs ordinar prin care solicită casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cerințelor înaintate, recurentul afirmă că instanța de apel, a lăsat fără apreciere declarațiile martorului Solonenco Ana care a comunicat că, la data de 15.07.2014, la barul EUROPA a venit un cunoscut care i-a propus să cumpere un aparat

foto, nu a avut banii necesari, avea doar 1000 lei care i-a și dat, după care l-a sunat pe inculpatul Sîrbu Stanislav să-l întrebe dacă nu are nevoie de acest aparat foto. Acesta i-a zis că poate să-l primească în schimb la droguri, fapt care l-a acceptat. În continuare, a mai declarat că la data de 16.07.2014 inculpatul Sîrbu Stanislav a venit în or. Fălești a luat aparatul foto și în schimb i-a dat un plic cu praf alb spunându-i că este metamfitamin.

Veridicitatea acestor declarații care sunt importante pentru aflarea adevărului în cauză penală și anume pentru stabilirea vinovăției inculpatului, urmau a fi analizate de către instanța de apel prin prisma datelor conținute în descifrările convorbirilor telefonice ce au fost ridicate de la operatori.

Instanța de apel, a omis de a efectua o asemenea analiză prin contrapunere, fapt care este necesar de a fi realizat de către instanța de apel, cu expunerea unei argumentări temeinice. Astfel, potrivit datelor cuprinse în descifrările convorbirilor telefonice de intrare și ieșire de la cartela SIM cu numărul de telefon 079180609, ce aparține inculpatului, din perioada 01.07.2014 - 20.07.2014, acesta la data de 16.07.2014 s-a aflat în mun. Chișinău și nicidecum nu s-a deplasat în or. Fălești, de după cum afirmă martorul.

În ziua de 16.07.2014, potrivit datelor cuprinse în descifrările convorbirilor telefonice ale inculpatului, sunt prezente 3 apeluri de intrare-ieșire, durata discuției fiind 0 min., după cum clar rezultă, inculpatul fiind fizic prezent în mun. Chișinău.

Mai mult, martorul Solonenco Ana în declarațiile sale a susținut că la telefonat pe inculpat la data de 25.07.2014 și i-a comunicat despre oferta cu aparatul foto, însă analizând descifrările convorbirilor telefonice se atestă că la data aceasta careva apeluri telefonice către acesta sunt lipsă.

Instanța de apel nu a dat apreciere, declarațiilor date de către reprezentanții organului de urmărire penală și anume de ofițerii de investigație a INI Nord.

Fiind audiat în calitate de martor, Maxinciuc Nicolae a declarat că la data de 18.07.2014 a mers în or. Fălești împreună cu Tarlapan Ghenadie și Boz Adrian pentru a verifica o informație, după care au mers și au dus o discuție cu cet. Solonenco Ana în rezultatul căreia au apărut suspecții precum că ultima se află în stare de ebrietate produsă de substanță narcotică. Atunci ultima a fost condusă la spitalul Nr.1 din or. Bălți unde s-a stabilit că într-adevăr dânsa se afla în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice. Atunci a fost autorizată percheziția la domiciliu și la locul de muncă a cet. Solonenco Ana.

Prin urmare, este evident faptul că dosarul penal a fost instrumentat de ofițerii de investigație ai INI Nord, Bălți. Având în vedere toate aspectele de fapt ce au fost invocate, la caz, se atestă în mod cert o violare a art.6 §1 din Convenție CEDO, ce se manifestă prin faptul că procesul penal intentat și instrumentat împotriva inculpatului Sîrbu Stanislav, nu a fost echitabil.

În susținerea afirmației respective sunt circumstanțele de fapt ce rezultă din analiza probatoriului administrat în prezenta cauză penală care atestă prezența unei provocări puse la cale de reprezentanții organului de urmărire penală și anume prin înscenarea punerii în circulație a cantității respective de substanță psihotropă.

În asemenea circumstanțe, la caz este prezent și aspectul de lipsă de motivare a deciziei pronunțate de către instanța de apel și anume din punct de vedere a prezentei sau lipsei elementelor de provocare.

Totodată, recurentul a menționat că la materialele dosarului este anexat un înscris (f.d.24 vol. I) și anume extrasul fișei personale a martorului Solonenco Ana din baza de date a Registrului populației. Acest extras a fost accesat și imprimat de către Direcția Antidrog al DSO la data de 03.06.2014, adică cu mult timp de până la întâlnirea pretins întâmplătoare a ofițerilor de investigație a INI Nord, Maxinciuc Nicolae, Tarlapan Ghenadie și Boz Adrian cu martora, când au suspectat-o de consum de substanțe narcotice.

Acest fapt redă cu certitudine că Solonenco Ana este un agent al reprezentanților organului de urmărire penală și a acționat la indicația a acestora, fiind instructată de a-1 denunța calomnios pe inculpatul Sîrbu Stanislav și de a da declarații incriminatorii împotriva acestuia.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe prevederile art.427 alin (1) pct.6) Cod de procedură penală.

7. Asupra recursului, procurorul a depus referință prin care solicită declararea recursului ca fiind inadmisibil, deoarece argumentele aduse în susținerea acestuia sunt vădit neîntemeiate și nu sunt motivate prin prisma erorilor prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, în vederea acestei statuări expunându-se următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Prevederile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Reieșind din conținutul recursului declarat de către inculpat, Colegiul penal atestă că acesta critică decizia instanței de apel sub aspectul modalității aprecierii probelor, indicând că instanțele de fond eronat au apreciat circumstanțele de fapt stabilite la caz.

Analizând conținutul recursului declarat, se constată că recurentul indică drept temei de casarea a deciziei instanței de apel, cel prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, în care se prevăd cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Însă, de fapt criticele recurentului prescrise în cererea de recurs sunt invocate sub aspectul modalității de apreciere a probelor, invocând că instanțele de fond eronat au apreciat probele și greșit au ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatului se conțin elementele infracțiunii în baza căreia a fost condamnat.

Prin urmare, verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide, că acestea sunt vădit neîntemeiate, iar instanța de apel menținând sentința atacată fără modificări, a respectat cu strictețe prevederile legale, a adoptat o soluție corectă și întemeiată.

Totodată, instanța de recurs apreciază, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art.6 CEDO.

În același context, Colegiul penal menționează, că deși art.6 §1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a specificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (Van de Hurk v. the Netherlands). Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (Hiro Balani v. Spain).

Subsidiar, referitor la argumentele recurentului privind aprecierea eronată a probelor, Colegiul penal reține că, la etapa judecării recursului ordinar, nu se înfăptuiește analiza repetată a mijloacelor de probă, nu se dă o nouă apreciere materialului probator, acesta fiind atribuțiile exclusive a instanțelor de fond și de apel.

Deci, instanța de recurs nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpatului privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapa instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate

expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată, astfel respectându-se prevederile art.art.414 alin.(1), (5) și 417 alin.(8) Cod de procedură penală, din care motiv nu și-a găsit confirmarea temeiul de casare invocat și anume cel al art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

În continuare, Colegiul penal nu reține ca fiind întemeiat argumentul recurentului precum că instanța de apel nu s-a expus asupra motivului invocat că dosarul penal intentat în privința inculpatului Sîrbu Stanislav a fost fabricat, acesta fiind provocat de către Solonenco Ana de a săvârși faptele infracționale incriminate, aceasta acționând la indicațiile ofițerilor de investigații, pe motiv că acest motiv a fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului pe care Colegiul penal lărgit le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Tot aici, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel corect a punctat că în speța dată nu s-a identificat vreo violare a art.6 §1 CEDO prin intermediul acțiunilor provocatoare ale martorului Solonenco Ana, mai mult Curtea Europeană a reținut faptul că există o provocare atunci când ofițerii implicați nu se limitează la investigarea activităților infracționale într-o manieră pasivă, ci exercită presiuni asupra persoanei în cauză în sensul determinării către comiterea unei infracțiuni, care în mod normal nu ar fi fost comisă, cu scopul obținerii de probe și acuzații.

Totodată, se accentuează că instanța de apel a constatat că martorului Solonenco Ana nu l-a instigat pe Sîrbu Stanislav la comiterea infracțiunii ca ultimul să-i înstrăineze substanța narcotică, dar inițiativa a aparținut inculpatului Sîrbu Stanislav.

Concluzionând asupra celor menționate, Colegiul penal a menționat că instanța de apel a judecat apelurile declarate just, obiectiv și în conformitate cu legislația în vigoare dând răspuns asupra tuturor argumentelor invocate în cererile de apel.

La fel, Colegiul penal nu a constatat încălcări de procedură, care ar impune necesitatea remiterii cauzei penale pentru rejudecare în prima instanță, după cum a solicitat recurentul. Se mai reține suplimentar și faptul că inculpatul Sîrbu Stanislav, deși afirmă că a avut loc o provocare, totuși nu aduce vreo explicație plauzibilă – de unde a luat substanța narcotică ce a transmis-o lui Solonenco Ana.

În virtutea considerentelor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept, ce ar genera casarea deciziei contestate sub aspectul invocat, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată și prin urmare se decide

adoptarea unei soluții de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de avocatul Habravan Andrei în numele inculpatului Sîrbu Stanislav, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Habravan Andrei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Sîrbu Stanislav xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 24 mai 2018.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena